

Ey Halkım

– KANBER İHSAN · 04 Ocak 2010

Sen benim güzel halkım
Üzerinde oynanan kumardan habersiz
Saf saf gidiyorsun ekmeğinin peşinden
Kalleşler ellerini oğuştururken

Güneş yine battı, üzerinden geçerek
Be derenin, kentın ve senin köyünün
Yarın farklı mı olacak sanıyorsun
Ya çocuklar?
Onların suçu ne neden

...Kahreden bir sevda dolaşılıyor başımda
Doldum geldim yine
Kara gözlü yarin testisine
Kah yere vuruyor beni
Kah taç yapıyor başında

Uzun uzun esiyor dümdüz ovalarında
Hayasızca savuruyor
Ellerini her vuruşunda havada
Ben, ben, ben diyor

Bekle güzel halkım
Kendimizi böyle avuttuk ya
İşte her şey burada yatıyor

Eşeledikçe çıkıyor değil mi topraktan

Yağmur yağdıkça
Ellerinin çamuru da gider
Ya ayaklarında ki o kahrolası isteksizlik
Ya kendine olan güvensizliğin
Nasıl yeneceksin kendini
Korkutuyor değil mi seni

Sonrada duyduđun sonsuz piřmanlık
Ben buna yanıyorum
Buna üzülüyorum
Beni bu kahrediyor
Saçlarımı bundan yoluyorum
Bundandır benim asiliđim
Bu yüzden erken yatıyorum
Sabaha olan özlem bundandır
Sana uzanan ellerim bundandır uzun
Upuzun düzlükler
Tek řeritli yollar bundandır
Memleketimi saran alevler bundandır
Bođazımdaki gedik
Dolařan ayaklarım
Sana olan biteni kısaca izaha kalkışım

Bundandır ey halkım

Sadece bundan

07 agustos 1997 Ankara

Kanber İhsan Öcel